

Πόσο μοναδικός είναι ο «ένας και μοναδικός» Θεός, σύμφωνα με τις «ιερές» ιουδαιοχριστιανικές γραφές;

Στην Παλαιά Διαθήκη και στο πρώτο εκ των βιβλίων που την απαρτίζουν, την «Γένεση», μαθαίνουμε πως ο Θεός, σύμφωνα με την ιουδαιοχριστιανική παράδοση και πίστη, δημιούργησε τον κόσμο («Γένεσις», 1-31), εν μέσω της έκτης χιλιετίας π.Χ. Η χρονολόγηση αυτή προκύπτει απ' το γενεαλογικό δέντρο των Εβραίων «πατέρων» μας και είναι κοινά αποδεκτή από την

Εκκλησία, Ορθόδοξη και μη. Βέβαια, ακόμη κι αν λάβουμε σοβαρά υπόψιν τις ανοησίες περί ανθρώπων που ζούσαν 200, 300 ακόμη μέχρι και 969 έτη (όπως ο περίφημος Μαθουσάλας [«Γένεσις» 5]), τα «κουκιά» και πάλι δεν βγαίνουν μέχρι τα 4,5 δισεκατομμύρια έτη, στα οποία έχει υπολογίσει η επιστήμη, την ηλικία της γης.

Ας το παρακάμψουμε όμως αυτό ως «μη ουσιώδες» κι ας εστιάσουμε στην «Δημιουργία» αυτή καθ' αυτή, όπως την διαβάζουμε στην Παλαιά Διαθήκη. Η «εξιστόρηση» γίνεται σε τρίτο πρόσωπο, πράγμα το οποίο σημαίνει ότι κάποιος ήταν αυτόπτης μάρτυρας της «Δημιουργίας» (αδύνατον, γιατί ο Θεός «δημιούργησε» τον άνθρωπο τελευταίον), ή τα «γεγονότα» αυτά τα αφηγήθηκε ο ίδιος ο Θεός σε κάποιον. Αλλά σε ποιον; Στον Μωυσή; Κι από που τεκμαίρεται αυτό; Και γιατί ένωσε την ανάγκη ο Θεός να αφήσει τα «απομνημονεύματά» του;

Τέλος πάντων, το προσπερνάμε κι αυτό και προχωράμε στην ανάγνωση:

- «Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· γενηθήτω φῶς...».
- «Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· γενηθήτω στερέωμα ἐν μέσῳ τοῦ ὕδατος...».
- «Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· συναχθήτω τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς συναγωγὴν μίαν, καὶ ὀφθήτω ἡ ξηρά...».
- «Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπὸν, οὗ τὸ

σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς...».

- «Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· γεννηθήτωσαν φωστῆρες ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ εἰς φαῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς...».
- «Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· ἐξαγαγέτω τὰ ὕδατα ἔρπετὰ ψυχῶν ζωσῶν καὶ πετεινὰ πετόμενα ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ τὸ στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ...».
- «Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· ἐξαγαγέτω ἡ γῆ ψυχὴν ζῶσαν κατὰ γένος...».
- «Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· **ποιήσωμεν** ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καὶ καθ' ὁμοίωσιν...».

Ὅπα! Τι ἔχουμε ἐδῶ; Γιατί ξαφνικά ο «Δημιουργός» μιλά σε πρώτο πληθυντικό πρόσωπο; Εμεῖς γνωρίζουμε ὅτι ο Κύριος εἶναι ἕνας καὶ μοναδικός (έτσι μας λέει τουλάχιστον ἡ Εκκλησία· ο Χριστιανισμός ἄλλωστε εἶναι μονοθεϊστικὴ θρησκεία). Ποιους ἄλλους ἐννοεῖ ο «ἕνας καὶ μοναδικός» Θεός, ὅταν λέει «ποιήσωμεν»; Τα ἐπιχειρήματα, ὅτι μπορεῖ «μπερδεύτηκε» (εἶναι δυνατόν;), ἢ πρόκειται γιὰ λάθος μεταγραφή-ἀπόδοση, φαντάζουν τουλάχιστον ἀστεία, ἀν λάβει κανεῖς υπόψιν καὶ ἀναρωτηθεῖ: Μα πῶς εἶναι δυνατόν νὰ διαιωνίζεται ἕνα τέτοιο λάθος ἐνός τόσο «ιεροῦ» κειμένου, ὅπως ἡ Ἀγία Γραφή, το ὁποῖο μάλιστα ἔχει τὴν σφραγίδα τοῦ «θεόπνευστου»; Τι ἔχουν νὰ πουν ἄραγε σ' αὐτό το σημεῖο οἱ χριστιανοὶ ἀπολογητές; Εἶναι βέβαιο φυσικά, πῶς ἀπ' τὴν στιγμή που ἔχουν ἀπαντήσεις γιὰ ὅλα (αὐτό δα ἔλειπε), κάτι θα βρουν γιὰ νὰ δικαιολογήσουν κι αὐτά τὰ ἀδικαιολόγητα...